

[Schovelin.]

viklingen er gaaet siden den Tid, knap en Menneskealder, maa man sige, at det er slaaet over i sin fuldkomne Modsætning. Det kan ikke nytte noget, man kommer og fortæller os, saaledes som den ærede sidste Taler gjorde: det er de smaa, de ubemidlede i Samfundet, der har det saa haardt, de rige de hytter sig nok. Nej, saaledes er det ikke, der er vendt op og ned paa det, de, der tilhører Fagforeningerne, de hytter sig nok, det er os andre, der har særdeles vanskeligt ved at klare os. Det ærede 11te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen) sagde saa rigtigt om den danske Arbejderbefolkning, at den var *gennemdisciplineret*. Det er netop Sagen. Man kunde maaske endogsaa bruge det Udtryk, som Rathenau har brugt i en lignende Forbindelse: den er mekaniseret, maskiniseret, i den Grad blevet et Led i Maskinen, at ingen vover andet end at lystre, ingen vover at bryde ud, ve den, der bryder ud! Disse Eksempler med, at naar der er store Arbejdsstridigheder, forholder Arbejderne sig roligt og begaar ingen Lovovertrædelser, kommer derfor slet ikke denne Sag ved. I det Øjeblik der er Storstrejke eller Lockout'er — det lyder saa dramatisk, naar det siges om Lockout, at Arbejderne bliver smidt paa Gaden, skønt det kun er Modstykket til Strejker —, virker netop Fagforeningssystemet, og saa er der aldeles ingen Anledning for Arbejderne til at bruge andre Midler end selve de i Systemet liggende, nemlig at Arbejdet standses med de deraf flydende økonomiske Følger, selvfølgelig ogsaa for Arbejdsgiverne. Efter min Mening fortjener Arbejderne derfor ikke særlig Ros i den Anledning, i hvert Tilfælde vedkommer det ikke denne Sag. Det, der her er Spørgsmaal om, er, om den enkelte Mand kan faa Lov til at gaa ud af sin Organisation, kan faa Lov til selvstændigt at „ernære sig og sine“, for at bruge Grundlovens Udtryk, uden at blive Genstand for den Camorra-Moral, som er i Færd med at blive herskende, med andre Ord uden Boykotning. Og her taler ærede Socialister om, at det er et Ord, der skulde oversættes for Befolkningen, det er et Ord, man skulde slaa op i Konversationsleksikoner for at vide, hvad det er. Jeg kan forsikre om, at adskillige Arbejdere, der har forsøgt paa at være selvstændige, særdeles godt gennem Erfaring har lært, hvad Boykotning er. For øvrigt er det saare let at give en Definition derpaa. Boykotning er at afskære Folk fra de økonomiske Forbindelser, som er nødvendige for at føre et selvstændigt økonomisk Liv. Man behøver ikke at være bange i saa Henseende.

Domstolene vil særdeles let kunne finde ud, hvad der er Boykotning og hvad ikke. Det, en Stat aldrig kan finde sig i, er, at der vokser en ny Stat op i Staten, og ingen kan nægte, at Organisationsmagten er i Færd med at blive en saadan. Derfor ser vi ogsaa, at i Fagforeningernes klassiske Land, i det Land, hvorfra Fagforeningerne stammer, selve trade-unions Fædreland, England, er man, just fordi man ogsaa der har staaet overfor Overgreb fra Fagforeningerne, nu slaaet ind paa en helt ny Lovgivning, hvorved man søger paa effektiv Maade at værges Samfundet mod Fagforeningernes Overgreb. Jeg tilstaaer ærligt, at jeg personlig vilde have ønsket, at man her kunde være kommet ind paa en tilsvarende Lovgivning. Der er enkelte, i øvrigt fortræffelige Medlemmer af mit fortræffelige Parti, som endnu har, hvad jeg kalder, gamle katedersocialistiske Fornemmelser og derfor tror, det er moderne, at man skal være varsom over Fagforeningsmedlemmer, og at de trænger til Værn mod de højere Klasser. Men de Herrer er i Virkeligheden *démodés*, det er gaaet af Mode, nu er Verden indstillet paa en Omgang Liberalisme, og det er i Virkeligheden ikke andet, vi her staaer overfor, end den gamle Kamp mellem Liberalisme og Socialisme eller rettere sagt — thi Socialister er de Herrer Arbejdets Ledere slet ikke, de ved maaske endda knap, hvad det teoretisk er at være Socialist —, det er den gamle Kamp med Lavsvæsenet som Væsen, der vaagner op paa ny.

Men var det et frisk og dygtigt Initiativ, som i sin Tid blev taget, er det i Grunden gaaet denne Lov ganske saaledes, som naar man giver en Vaskebjørn et Stykke Sukker: den vedbliver at vaske Sukkeret, og som Følge deraf bliver det mindre og mindre. Vi for vort Vedkommende vil derfor stemme for det foreliggende Lovforslag som et Mindstemaal. Det, man tilsigter, er noget, man fra konservativ Side kun kan billige: at beskytte Næringsfriheden og at værgen den mod Overgreb. Al Tale om, at man vil angribe Organisationerne herhjemme, er saa meget mere forkert, som § 3 jo endogsaa indeholder en Beskyttelse af Organisationerne, idet man lige saa vel beskytter ethvert Samfundsmedlems Ret til at være Medlem af Organisationen som til at staa udenfor. Jeg tror derfor ikke, det vil lykkes Socialdemokratiet at bilde Befolkningen ind, at der her skulde ske noget Overgreb mod den grundlovsmæssigt sikrede Foreningsret. Man vil ved denne Lov give Domstolene et Vaaben i Hænde over-